

SUBSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 450 PTES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 600 PTES. TRIMESTRE

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NÚMERO 16
TELÈFONS
REDACCIÓ, 1.560 --- IMPRENTA, 2.293

ANY XI.-NUM. 3,346

BARCELONA, DISSABTE 16 DE MAIG DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 18 de maig i dies següents
**Exposició i Venda de
NOVITATS D'ESTIU**

GRANS OCASIONS

Vestits, Abrics, Bruses, Bates, Faldes, Refajos,
Cotilles, Guants, Roba blanca, Forros, Estam-
pats i Teixits de cotó

Camises, Colls, Punys, Corbates, Bastons, Ba-
rrets, Guardapols i Calçat per a senyors

Trajos i Barrets per a nens, Vanos, Ombrel·les,
Corbates per a senyora, etc., etc.

Preus considerablement reduïts

Liberty seda extens assortit en co-
lors d'alta novitat, per
a bruses i refajos. Am-
ple 45 cms.; el metre a **0.95 Ptes.**

Dr. Serrallach

QUI TINGUI TOS
que prengui l'antiga i acreditada pasta peo-
toral, balsàmica, expectorant, demulcent i
calmant de la Tos. Antiga preparació del
Doctor Andreu. Fórmula publicada. De-
monstra a les farmàcies.

SOLILOQUIS

Afirmació

Els partits polítics democràtics tenen dues missions a complir: una destructiva, revolucionària, i una constructiva o d'afirmació. La segona, de vegades porta involucrada la primera. Aquesta missió constructiva, és la que ha d'actuar el Nacionalisme republicà, prenent un caràcter governamental en el ben entès d'empenyar a la realització corporativa les idees dels partits.

Però no oim una abstracció més del nostre programa: sinó com un enunciat apriorístic que estableixi les reformes que hem de portar a la pràctica.

Tenim els Municipis i les Diputacions: dintre aquestes corporacions públiques s'hi han de portar les solucions democràtiques, l'esperit popular progressiu. Cada ajuntament democràtic elegit, ha de portar el compromís de realitzar alguna o algunes determinades reformes.

Aquí, a Barcelona, per exemple, la responsabilitat de l'acció municipal dels partits, és extraordinària. No s'hi comprèn, aquí, l'acció isolada d'un home solitari, deslliçat de tota relació ciutadana o sense representació cap matric important d'opinió. L'acció municipal ha d'ésser obra col·lectiva, de grups consistents, representant solucions de política positiva i concreta. I lo mateix podem dir de l'actuació provincial i encara de la parlamentària. Per a fer de regidor o de diputat, durant quatre anys i empenyar dos carrers, posar tres fonts i cinc fanals, tothom serveix. Així no creixen les ciutats, ni els ciutadans troben en l'administració municipal la tutela indispensable per al seu just benestar. Així no's resolien els grans ciutadans, per Gratallops o per a Vallbona, està bé: per a Barcelona, no.

Els gestors, els governants, de la ciutat de Barcelona, han d'ésser els ciutadans més competents i els millors. La democràcia política, ha de constituir un medi de selecció i no l'escamell perquè l'home analfabet que vol fer una posició, l'arribista i l'amoral, l'aventurer i el sobrevingut, escalin les altes tribunes de la representació pública.

Es, en fi, una qüestió de competència intel·lectual; una indispensable capacitat que destrueixi totes les improprietats audacioses. Sense aquest precíu coneixement dels alts problemes que planteja l'administració i la política, ningú deu abrogar-se les altes responsabilitats de la representació pública. Aquesta no pot ésser una escola de neofits, un gabinet d'assaigs, sinó un camp de realitzacions.

Elecció d'un senador per Tarragona

El deute dels compromissaris

Demà és el dia oficialment senyalat per a la elecció d'un senador per la província de Tarragona.

Els compromissaris que han rebut dels seus convenis l'alt honor de decidir amb els seus vots el resultat de aquesta elecció, han de sentir-se inspirats pels grans ideals de la nostra patria i pel desig de salvaguardar els grans interessos de la seva província.

La honorabilitat fama de gent lliberal i progressiva de que gaudeix tota aquella esplèndida enclavada, ha de tenir una felicitat i triomfal manifestació amb la victòria que aconseguirà la candidatura del nostre amic Eduard Calvet.

Les condicions personals que en ell concorren, el prestigi que rodeja mercedament el seu nom, la brillantor amb que ha desenvolupat els seus càrrecs a la nostra impremta i una cafeteria elèctrica per a la nostra Redacció. La primera constituirà una positiu millora per al diari. La segona serà un Túpú gratuït per a tots els redactors.

I per si algun lector dubta de la veritat de les nostres paraules, no té més que arribar-se a un kiosk de diaris, demanar per aquell paperot que s'anomenava el «Duende» i comprovarà tot seguit, que efectivament, el «Duende» ha passat a millor vida.

N'esma han tingut els seus hereus de llençar un darrer número publicant la seva esquella.

Se considera tan segur el triomf del nostre candidat l'Eduard Calvet, que el baró de Romanay que estava decidit a presentar-se, s'ha retirat

Els nostres amics, l'Eduard Batalla i En Nicolau Juncosa, han sortit cap a diferents pobles de la província de Tarragona per a treballar la nostra candidatura.

Avui sortiran també cap a Tarragona els nostres companys Canals, Roig i Pruna, Cuadras i don Pere Corominas.

De l'U.F.N.R.

Per a que aquesta secció sigui completa, preguem a totes les entitats del partit que ens envii notícia de tots els actes que organitzin.

El senyor Serra

Amb la comissió consistorial que ha arribat de Madrid de gestionar els treballs per a l'Exposició d'Indústries Elèctriques, hi anà representant als regidors de l'U. F. N. R. el nostre estimat amic don Antón Serra Fumells.

Centre d'U. F. N. R. Die, III

Diuen que a la nit tindrà lloc el festival benèfic anunciat. Queden invidades les entitats del nostre partit.

Articles del Doctor Martí i Julià

Les persones que van sol·licitar per mediació de EL POBLE CATALA, poden passar a recollir els seus vots a aquesta administració contra la presentació del ticket-resguard corresponent.

ECOS

L'A. Canals Carroño

ENIGMATIC com el Misteri, vanitósament enigmàtic... La seva superba testa de Joanàn, rasurats, té palidides d'ivori i un somriure melangios en els llabris descolorits... És alt, sec, angulós; té per cabellera una crespa melena de lleó i corva un xic l'espatlla, com sota el pes del cap profund i reflexiu... Si hagués nascut a Roma, hauria mort al Circ; si fós espartista, seria «medium»... Però com un apòstol i escriu una gazetilla amb tons apocalíptics... Fuma cigarretes egipcies, té actituds d'èxtasi i una fantasia oriental... Per ell, tot el món és Catalunya, i tot Catalunya un sol home: el «seu» Pere, En Pere Corominas...

VA a ésser convocat un congrés internacional per a estudiar els mètodes de defensa per a la reproducció dels aucells de ric plomatge. Aquests escassegen cada dia més i les exigències del mercat són cada dia més imperioses, fins a l'extrem de que les plomes d'aus rars, assolixen preus inversions... que és com si diguessim que's paga avui per una ploma de... lloro, lo que no's pagava abans per un lloro amb gavia i tot...

Indubtablement el món civilitzat, se torna una immensa tribu india... amb plomes...

Les plomes juguen avui dia un paper tant importantíssim en les modes femenines que una senyora que s'estimi no pot mostrar-se en públic sense que una o varies plomes adornin el seu cap...

Esgarifa pensar en el dia en que aquest congrés internacional, que està a punt de celebrar-se, arribi a donar els seus fruits, logrant que, degut a una major abundància d'aucells, bati d'una manera notable el preu de les plomes.

No desconfiem, aleshores, de veure les nostres dames amb tota l'apariència d'un «plumero» o amb el divertit aspecte d'una apreciable dama pell-roja...

I pensar que llevades una ploma per el capell de la senyora és causa de l'infelicitat d'un matrimoni...

A sabem qui és el mort

El mort és ell, el «Duende», i el vencedor és el nostre estimat company de Redacció, que l'estengué a terra inanimat... com qui estén una alfombra per a els peus, després d'espolcar-la.

Alguna vegada havia d'ésser el «Duende» el que resultés sabotejat

Excuseu manifestar als nostres lectors les entusiasmes i numerosas visites i felicitacions que essem rebent aquests dies... La nostra modestia ens impideix donar-ne compte detalladament, com altres pretendesos faríem...

L'únic que volem fer constar és que Mr. Pearson, sempre davallós i cavaleresco, ha promès regalar-nos una rotativa nova per a la nostra impremta i una cafeteria elèctrica per a la nostra Redacció. La primera constituirà una positiu millora per al diari. La segona serà un Túpú gratuït per a tots els redactors.

I per si algun lector dubta de la veritat de les nostres paraules, no té més que arribar-se a un kiosk de diaris, demanar per aquell paperot que s'anomenava el «Duende» i comprovarà tot seguit, que efectivament, el «Duende» ha passat a millor vida.

N'esma han tingut els seus hereus de llençar un darrer número publicant la seva esquella.

Vetllada necrològica a la memoria d'En Mistral

Definitivament pendran part en la Vetllada Necrològica, que la Joventut Nacionalista Republicana ha organitzat i celebrarà en la sala d'actes del C. N. R. de Barcelona, els senyors Adrià Gual, Enric Giménez, Miquel i Planas i don Pere Corominas. Cada dia es reben noves demandes per a invitacions. A l'acte hi assistiràn diverses personalitats amb les seves famílies. La sala estarà adornada amb plantes i senyeres.

Tots els socis del C. N. R. Joventuts i Centres del partit que vulguin assistir-hi poden passar per la secretaria del C. N. R. a recollir les invitacions.

Han sigut convidats l'Ateneu Barcelonès, Orfeó Català, Real Academia de Belles Arts, Lliga Regionalista, Casa del Poble, Unió Catalanista, Foment del Treball Nacional, etc., etc.

Flamenquisme

A títol de benefici de l'actor Parroño tindrà lloc el passat dijous en la plaça de les Arenes, un espectacle que de cap manera pot excusar el fi humanitari del mateix. Organitzat pels directores dels mercats, va celebrar-se un becerrada, en la que va abonar-se tot lo que de barbre i espectacle té En mans merques de morir quatre pobres animals, no sense abans haver fet caure, causant alguna lesió de gravetat a uns quants desafortunats que saltaren a la plaça volant i fiant les gastes d'aquells «benéficos», última creació de la pobre Espanya.

Es lamenta que a la nostra ciutat puguin donar-se amb èxit festes d'aquestes, que per a pòquer produeixen un pobre desgraciat, van a fer-se'n d'altres.

Nacionalisme

Compendi de medis per a fomentar el Nacionalisme Català

ACLARACIÓ

Convé, prèviament, declarar que la latitud del tema, «Compendi de medis per a fomentar el Nacionalisme», que l'Ateneu Nacionalista Republicà, sotmet a l'estudi dels escriptors lliberals catalans, permetria infinites variacions pròximes. Nosaltres hauríem preferit un tema més concret que'ns senyalés un camí esbossat per dir-hi la nostra, i, per tant, de major eficàcia i de més completa i fàcil comprensió. Ara, no podem sinó escollir un o variis aspectes, segons les nostres individuals preferències, del gran problema de vitalitzar l'espirit patriòtic dels Catalans, sotstant-lo de l'efimera flamarada de un xoc romanticisme i disciplinant-lo socialment fins a convertir-lo en consciència nacional del poble de Catalunya. Creiem, doncs, que de lo que's tracta és d'ajudar i aportar medis per a aconseguir enlairar, intensificar, i difondre el sentiment personal patriòtic, en pensament col·lectiu, realitzant una extensa i unànim obra de cultura catalana, per la coincidència i intervenció de l'element popular dintre l'acció empírica dels propulsors del nostre Renaixement. Fer florir en la col·lectivitat la eficàcia de l'imperatiu individual. Crear una democràcia d'ànima catalana proveïda d'un orgue polític permanent. Donar un matic de civilització en una paraula—genet i inèdit a Catalunya perquè així tingui dret a viure internacionalment com un dels preuats i indispensables elements motors de progrés, impulsors de l'acidentalisme llatí que's disputa la dictadura espiritual del món amb altres races més ben armades per a la lluita social moderna, però potser no tan riques com nosaltres, del lluminós idealisme que dona immortal permanència en l'història a les obres dels més insignes pobles de la terra. Enfortir l'esperit, la conciencia catalana, a fi de que Catalunya deixi d'ésser un epísood històric i devingui un element actiu de civilització: heu's aquí la nostra feina imprescindible, reduïda dintre la següent norma patriòtica: —Per per a Catalunya tot allò que les lleis no ho privin, i quan la llei s'hi oposi, treballar per a derogar o esmenar la llei.

En ocasió de visitar el taller dels joves artistes Fontanals i Cano, hem pogut admirar els seus darrers estudis de pintura decorativa. En aquesta especialitat de treball, i volent estudiar directament al treball i en el mur, obliga a grossos sacrificis, que els amics Fontanals i Cano no han reparat en portar a cap pel bé del seu art. I així resulten les seves darreres obres justes i fermes d'encara, valorades de colorit i de bellesa de lo més complet que l'actual renaixement decoratiu s'ha plantejat.

Sobre tot en el mur mateix del taller han executat una grossa composició, que demostra d'una manera definitiva, que tenen en plé florescent un art ben propi, i que passat ja'l període de vadiacions i proves, poden ja executar obres definitives, dintre la concreció de l'art jove, de l'art català del demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

Formen, doncs, aquells artistes com en Carles, Mallot, Canals, Oslé, Clarí i tants altres, la joventut que's demostra pel demà, i que'n front de l'art caduc i sense possible límit de continuïtat, dels artistes que la precediren, és manifesta via'l pié de florons fecundes, aquest, segurament, el seu primer i més important treball d'art, d'una Escola, en l'art sentit de la paraula; no és l'isolada manifestació que arrela sols en el moment, sense exercir cap influència en el demà.

IDEARI

SINFONIA DE NIT

A la matinal, quan el vostre amic travesa el carrer solitari per anar-se a colgar, sent la sinfonia nocturna de les granotes venint d'un jardí veí, els per un reixat molt al cobert de roses.

Aquestes roses cobreixen el misteri del jardí inconegut. Qui sab quins camins se perdien entre'l verd? Quins arbres els ombrejen? Quins macissos de flors expolixen aquest perfum que flota per l'aire sotil? Tot és misteri; només el cant aquest de les granotes traeix un estanyol quiet, o un brillador en repòs, o simplement un bassal d'aigua on s'emmiralla la lluna.

En el gran silenci del carrer les granotes rasquen, rasquen... Semblen un cor d'animes dolores i presoners que mosseguen amb dent aguda els barrots de ferro de la presó llur. És una llarga, punyut, sinfonia. Joestic segur que les granotes sofrien.

Ara tot de cop han callat totes. He sentit un desplaçament d'aigua, apenes perceptible. Totes elles s'han submergit. Han tingut por. Espero el cruixir de la sorra dels camins sotil's pàs d'algu. Però res. Deuen haver rebut alguna invisible amenaça. Les pobres captives han sentit el dolor del fuel del tirà sobre les seves verdes, humides, diminutes espatlles. Qui és que les encadena, que les domina així?... La lluna fa una rialla tranquila des de dalt.

Reportatges Artístics

En ocasió de visitar el taller dels joves artistes Fontanals i Cano, hem pogut admirar els seus darrers estudis de pintura decorativa. En aquesta especialitat de treball, i volent estudiar directament al treball i en el mur, obliga a grossos sacrificis, que els amics Fontanals i Cano no han reparat en portar a cap pel bé del seu art. I així resulten les seves darreres obres justes i fermes d

L'U. F. M. R. a les Corts d'Espanya

Discurs del Diputat per Tortosa En MARCEL·LÍ DOMINGO en la sessió del dia 13 de maig de 1914 al Congrés dels Diputats

Concentració de la guardia civil en San Carlos de la Ràpita

El Sr. PRESIDENTE: El Sr. Domingo té la paraula.

El Sr. DOMINGO: Señores Diputados, aunque me habia dirigido personalmente al Sr. Ministro de la Gobernación, porque es a él al que corresponden las preguntas y ruegos que voy a formular y no se halla presente, no he renunciado a usar de la palabra, rogando a la Mesa se sirva transcribirlos.

La primera pregunta es relativa a la concentración de la guardia civil en San Carlos de la Ràpita, población de la provincia de Tarragona. El gobernador civil ha ordenado la concentración allí de la guardia civil, sin que se sepan los motivos fundados que haya para ello; la guardia civil allí desahogada de sus propiedades a diferentes ciudadanos, sin que haya formación de causa, sin que el juez lo ordene. De manera, que yo quería preguntar al Sr. Ministro de la Gobernación a qué obedezca esa concentración de la guardia civil y qué motivos tiene el gobernador civil para que la guardia civil tome las medidas violentas que está tomando en San Carlos de la Ràpita.

Otra pregunta es relativa a la constitución del Ayuntamiento de Tortosa, constitución que tiene alguna importancia.

El día 30 de Diciembre del año último todos los periódicos de España publicaron una lista larga en la que constaban los nombres de los diferentes alcaldes de Real orden; entre aquellos alcaldes de Real orden había también el que el Gobierno había nombrado para Tortosa; era conservador y no extrañó a la población de Tortosa su nombramiento, pero sí extrañó que el Gobierno hubiera tal nombramiento porque aquel alcalde, que era nombrado el día 30 de Diciembre, cesaba en sus funciones de concejal el día 31 del mismo mes y año, de manera que efectivamente podía desempeñar el cargo veinticuatro horas. Como no había tiempo material para nombrar otro alcalde, el Ayuntamiento creyó que el Gobierno debía a la Corporación municipal el derecho de poder elegir al alcalde, abonando esta creencia el que la orden del día 1.º de Enero, en vez de decir, como en todas las de constitución del Ayuntamiento, que en primer término habría de serse la Real orden para la cual se nombraba el alcalde de Tortosa a determinado señor, en primer término había de procederse al nombramiento de alcalde.

Se reunió el Ayuntamiento y se abrió la sesión, y al ir a nombrarse alcalde por votación popular, el secretario del Ayuntamiento leyó un oficio del gobernador civil, en el que se decía que el Gobierno, con fecha 26 de Diciembre, había nombrado alcalde de Tortosa a otro señor, que no era el que figuraba en la lista de 30 de Diciembre, con la contingencia de que el señor que el gobernador decía que el Sr. Ministro de la Gobernación nombraba como alcalde de Tortosa no pertenecía al partido conservador, sino al liberal. Uno de los concejales preguntó si para dar posesión al alcalde nombrado de Real orden había de presentarse un oficio del gobernador civil o la Real orden del Sr. Ministro de la Gobernación; contestó el presidente que había de presentarse la Real orden, pero que la Real orden estaba en poder de la persona que había recibido el nombramiento; se requirió a esta persona para que presentara la Real orden, y en vez de la Real orden presentó otro oficio igual al anterior, con la diferencia de que el primero iba dirigido al Ayuntamiento y el segundo a la persona en quien recaía el nombramiento; se discutió si era válido el nombramiento que se hacía, y se acordó que se nombrara un representante un nombramiento que no iba firmado por el Sr. Ministro de la Gobernación.

Durante esta discusión se retiraron los concejales de la minoría liberal. Entonces los otros concejales entraron en la duda de si aquel nombramiento era válido, porque no se podía comprender que, siendo el alcalde de Real orden, la representación de los representantes de los principios y de los procedimientos políticos del partido que sostenía en poder de la persona, teniendo elementos conservadores en el Ayuntamiento, nombrara un alcalde liberal. Podía ser legal el nombramiento, pero era inhumano, porque no se podía suponer que un alcalde liberal aceptara el seguir los principios y los procedimientos de un Gobierno y un partido conservador, y no se podía suponer tampoco que un partido conservador diera su confianza a un alcalde que estaba afiliado al partido liberal.

Se entró en esta discusión; se retiraron los concejales liberales; quedaron en el Ayuntamiento 13 concejales, y como el Ayuntamiento de Tortosa tiene 25 concejales, aquellos 13 constituyen la mayoría. Pasando por todo esto, se fué a dar posesión al alcalde tan extrañamente nombrado; pero al ir a realizar este acto, se encontraron aquellos concejales con el alcalde, que había recibido el nombramiento del gobernador civil, se había retirado del Ayuntamiento. Como el Ayuntamiento había de constituirse el día 1.º, aquellos concejales que quedaron nombraron los diferentes Tenientes de Alcaldía. Se convocó el Ayuntamiento. Aquella misma tarde el alcalde de Tortosa abandonó la población, y en vez de dejar la Alcaldía encargada aquel teniente de Alcaldía que por la mañana había sido nombrado dejó la Alcaldía en manos del concejal que tenía mayor número de votos. El primer teniente de alcalde telegrafió al Ministro de la Gobernación comunicándole la actitud de aquel alcalde. El Ministro de la Gobernación contestó en telegrama diciéndole que se estuviera el teniente de alcalde a las órdenes que él entonces transmitía al gobernador civil de la provincia de Tarragona. No se recibió ninguna orden. Al cabo de cinco días se presentó un decreto del gobernador civil de Tarragona de la siguiente tenor: «El Sr. Ministro de la Gobernación: A pesar del estado de guerra, y como éste dice, entre otros extremos que se decretó la nulidad de la constitución del Ayuntamiento y que constituya un Ayuntamiento nuevo, claro está que ese recurso, que pide que se reintegre en sus puestos a los concejales, pide de la misma manera que se constituya el Ayuntamiento de Tortosa, tal como estaba formado en 1.º de Enero».

Dijo S. S. que el estado de guerra debía alegarse porque a él se debió el que yo esté sentado aquí. (El Sr. Ministro de la Gobernación: A pesar del estado de guerra, y como éste dice, entre otros extremos que se decretó la nulidad de la constitución del Ayuntamiento y que constituya un Ayuntamiento nuevo, claro está que ese recurso, que pide que se reintegre en sus puestos a los concejales, pide de la misma manera que se constituya el Ayuntamiento de Tortosa, tal como estaba formado en 1.º de Enero.)

Dijo S. S. que el estado de guerra debía alegarse porque a él se debió el que yo esté sentado aquí. (El Sr. Ministro de la Gobernación: A pesar del estado de guerra, y como éste dice, entre otros extremos que se decretó la nulidad de la constitución del Ayuntamiento y que constituya un Ayuntamiento nuevo, claro está que ese recurso, que pide que se reintegre en sus puestos a los concejales, pide de la misma manera que se constituya el Ayuntamiento de Tortosa, tal como estaba formado en 1.º de Enero.)

pidiendo a S. S. lo que también se le ha pedido a diferentes veces desde ese mismo Ayuntamiento.

«Sabe S. S. adónde llega la inmoralidad del Ayuntamiento de Tortosa? No se lo voy a decir. En aquel Ayuntamiento, Sr. Ministro, se cobraban los repartos de caminos vecinales pudiendo solo cobrarse uno, y, sin embargo, no se arregla ni un solo camino vecinal. Entran en el Ayuntamiento miles de pesos para caminos vecinales y aquellos pobres payeses, aquellos pobres trabajadores si quieren ver arreglados sus caminos para ir a las fincas, después de haber pagado dos veces dinero para caminos vecinales, tienen que reunirse, abonar nuevamente una cantidad y arreglar los mismos caminos. La indignación que este hecho ha producido ha motivado el que yo viniera a este Congreso».

«Sabe S. S. cómo está el Hospital de Tortosa? En Tortosa había un Hospital dentro de la población, que reunía inmejorables condiciones todas las que la higiene prescribe. Para poder justificar el gasto de unos miles de pesetas en aquel Ayuntamiento, se trasladó el Hospital a una barriada, vecina, bastante distante de la población, al Jesús, a un parterón que no reúne ninguna de las condiciones que la higiene exige. Considere S. S. cómo está el Hospital cuando no quieren ir los enfermos. Hace pocos días en el centro de la población de Tortosa hubo una riña, por la noche. Cayó uno de los que reñían levemente herido, y, por falta de asistencia, porque no había municipales ni nadie que en nombre del Ayuntamiento quisiera atender a aquel desgraciado, estuvo cerca de dos horas tendido en la acera. Luego se le trasladó al Hospital, al Jesús, y como se tardó más de media hora en recorrer la distancia de Tortosa al Hospital, aquel herido se desangró en el camino y al llegar al Hospital murió».

El día 18 se vió la causa en la Audiencia de Tarragona. Estaba preso un hombre que por la falta de aquel Ayuntamiento quizás ahora se verá una porción de años en prisión. La situación escandalosa de ese Hospital es lo que me ha traído aquí.

En el mismo edificio de ese Hospital están las Escuelas públicas. Sr. Ministro de Instrucción pública. Hay casos de epidemia en Tortosa: en el piso de arriba están los atacados, en el de abajo están los sanos. Los niños, están los niños y niñas de Tortosa. Esto es lo que ha causado que yo viniera aquí, porque he hecho las mismas protestas en el Ayuntamiento como concejal, y como las he hecho y no se me ha atendido, por eso vengo aquí, porque el pueblo de Tortosa, sin distinción de matos, ha protestado en el acto del día 8 contra aquella colección de hombres, ladrones los hemos llamado en el Ayuntamiento, que robaban de esa manera los intereses de la ciudad.

«Sabe S. S. qué otra causa me ha traído aquí? Otros hechos tan inmorales como éstos. Allí ha habido un alcalde monárquico que vendió una vida, uno de los señores de ese Hospital. Se le formó expediente, se le mandó al gobernador civil, y este alcalde, ese que nombró S. S. el día 1.º de Enero, empleó en otras utilidades, consta así en el libro de actas, el dinero del reparto de caminos vecinales. Allí hay un

contador de fortos municipales que ha rasgado los libros de contabilidad, que ha puesto cifras falsas en el presupuesto, que se le formó expediente, que por unanimidad acordó el Ayuntamiento separarlo de su cargo, y el gobernador civil, sin autoridad para ello, dice que vuelva a ocupar el cargo que tenía en el Ayuntamiento, y otra vez ocupando un cargo que justamente se le desposeyó. Todas estas inmoralidades se han denunciado a S. S. Tengo carta de S. S. Sr. Ministro de la Gobernación, en la que dice que ha recibido pruebas, cartas, documentos en que se denuncian estas inmoralidades y que ordena al gobernador civil que instruya el debido expediente y se gire de lo que ha sucedido en Tortosa. Esa carta la recibí un concejal de Tortosa a últimos de Diciembre, a primeros de Enero iba a Tortosa el delegado del gobernador, pero no a averiguar estos hechos denunciados, sino a suspender a los concejales que habían hecho las denuncias, a quitar allí del Ayuntamiento a los que un día y otro denunciábamos que los monárquicos malversaban el dinero de las arcas comunales. Esto Sr. Ministro de la Gobernación, la protesta que estos hechos han producido, me ha traído aquí».

Quirás aquí en el Parlamento, suene todo esto como política insignificante, como cosa pequeña, sin importancia, como algo que no interesa. Señor Ministro de la Gobernación, hay una España que no es la de este Parlamento, una España que no es la que dirige al gobernador civil, que no es la que roba el dinero en el Ayuntamiento, que no es la que gobierna España; una España que se dirige un día a la Audiencia pidiendo justicia, y la Audiencia atiende la demanda del ciego y no la razón del pobre hombre que pide justicia; una España que se dirige un día al Ministro de la Gobernación pidiendo que se instruya un expediente, y el Sr. Ministro de la Gobernación manda al gobernador civil un delegado para que quite del Ayuntamiento a los que hacen tales denuncias, a los que confirman tales hechos y demuestran tales cosas.

«Esta España es la que vive fuera de aquí y la que ha de atenderse, porque esta España es la que produce un día sucesos como los de Cataluña, que todos al mundo exterior, y son debidos a esta falta de justicia, de atención de arriba y sucesos como los que hubo hace años en Tortosa, en aquella población quieta, pacífica, donde llegó un momento de rebelión en que el pueblo se sublevó y cogió a un cacique y lo arrastró por las calles y lo arrojó al río. Esta falta de justicia en los de arriba, produce estos hechos en los de abajo».

Decía Costa (y termino con esta cita que habréis de perdonarme) que hay una emigración por que la de los que se van de España: la de los que huyen espiritualmente de nosotros; la de los que sienten que no hay justicia en España, que no hay cultura en España, que no hay atención para los pobres en España; la de los que espiritualmente han emigrado de España, de esta Casa, de todas aquellas instituciones que deberían ser guardadoras de las leyes en España. Nada más. (Aplausos en la minoría de conjunción republicana.)

Una visita

Madrid.—En la visita que la comisión de navieros del Mediterráneo han fe al ministro de Marina y al jefe del Gobierno, indicaron que después de diez días de avga, durante los cuales han satisfecho salarios y costado la manutención de los vaguistas, han resuelto telegrafiar a llurs consignatarios en els diferents ports espanyols per a que invitin a l'oficialitat i tripulants a que demà a les deu reanuncin el treball o en cas contrari que deixin els barcos amarrats.

Dels demés ports

(Per telèfon)

El marasme que impera ens dona una igualtat de de notícies com les dels demés dies.

La forma serena en que's dula la vaga, en la qual malgrat la seva magnitud, no s'ha registrat un cas que rebalixi l'importancia del conflicte tornant-lo en funeralari, honra a la classe proletaria que marxa en fermesa a conquesta dels seus drets.

Informació

Ha seguit la Comissió d'Armadors del Mediterrani canviant impressions a Llotja sobre el curs de la vaga que tant perjudica els interessos del comerç i industria del país.

Es rebé notícia telefònica de l'arribada de la comissió d'armadors a Madrid i de la reunió celebrada en la que estan representades totes les línies de tràfec del Mediterrani i Balears, per a la defensa dels interessos marítims nacionals i de la seva actuació prop del Govern.

El navieros ens pregunten que fem constar que no ha intervingut cap influència estranya en les seves deliberacions, i que tot el personal de coberta i inàguines dels 140 vapors que actualment estan amarrats en diferents ports cobra el salari com si estigués en actiu servei, excepte el trasatlàntic «Infanta Isabel» de la línia de Piniños, que, per acord anterior a la vaga, està amarrat temporalment per la Direcció de Cadix.

Es parla entre els vaguistes de la celebració d'un miting amb asistencia de delegats de societats obreres.

Es desitja que'l miting es celebri en el teatre Tivoli.

«Ahr de bon matí va arribar de Portugal el vapor de càrrega «Federico», desembarcant la tripulació i adherint-se a la vaga».

«Els serveis postals de les Balears, han quedat restablerts amb sis vapors de les companyies Isleny i Marítima amb oficialitat i tripulació de l'Armada».

La junta d'obres del port

En la darrera sessió celebrada ha accedit a la petició d'alguns mariners i consignatarios sol·licitant la suspensió del cobrament de l'impost de moil durant el temps que dur la presència dels vapors que de durs vapors que no realitzen operacions permanentment amarrats per considerar-se el cas de força major.

Del Govern Civil

El governador civil ha rebut un telegrama del ministre de la Gobernación participant-li que a pesar de l'actitud adoptada pels vaguistes, creu que en breuissim plaç quedarà solucionat el conflicte marítim.

Gràcies a les gestions realitzades pel governador civil les companyies ferroviaries han concedit una tarifa especial per a traslladar a preu módic als vaguistes mariners i fogoners a llurs poblacions.

DE FORA

ROTTERDAM.—Entre les obres adherides a l'Unió de Treballadors, Unió de Mariners, Unió Central de Transport i el port d'altres societats, ha circulat una fulla en la qual es dona compte de la vaga de la marina civil espanyola, i es prega que mentre duri no pressin ningú a carregar ni descarregar cap vapor espanyol.

Per després, els treballadors deixaven el vapor espanyol «Victoria».

Enquesta Anai (contra) i Wrens Galois (tenor).

El bariton solista de la «Schola Orphenica», Francesc B. l'le del cble de la professora de cant senyora Asunción Guerra de l'art cantant el «solo» de berlón «Tornada a la patria», obra per a cors i orquestra de l'organista de l'Escola don Salvador Pedrola.

Ràpida obra per la riquesa dels seus efectes orquestrals ha de causar verdadera entusiasm entre els intel·ligents afonals a la música.

Demà dilluns a tres quarts de deu de la nit tindrà lloc el novè concert del present curs de l'Associació de Música «da camera», en el Palau de la Música Catalana. En ell s'executarà per l'orquestra que dirigeix el senyor J. Rabenold, l'ouverture al menor de J. S. Bach i les dues audicions del concert en re m. m. de G. G. Suite en forma de Canon de Beethoven.

L'exposició de 1917

Ahr al matí arriba com anunciarem en la secció telefònica, la comissió de l'Exposició, menys el senyor Rosés, que s'ha quedat a Saragosa.

Ha estat ha rebre als expedicionaris quasi tots els regidors, l'alcalde senyor Pich i als empleats del municipi.

El senyor Pich ha convocat a la J. D. regidors de l'Exposició per avui i als regidors que han estat a Madrid els ha convocat per al dilluns, a fi de canviar impressions sobre el viatge.

Un dispensari

L'alcalde accidental senyor Pich acompanyat del doctor Canales, visita el dispensari de vies urinaries que estava en construcció i guines obres estan completament parades.

Com no s'avança al lector aquest dispensari en una ciutat com la nostra es d'absoluta necessitat i es precs que s'omt abans quedí acabat estant dotat de totes les eines precises pel seu funcionament més perfecte.

Barcelona, com ciutat cosmopolita que es, no pot permetre's més temps retardada en tan important servei i per a que així no fos, cridem l'atenció de tot l'Ajuntament i de la Comissió de Governació per a que s'activin aquelles obres i pugui obrir-se en breu al públic el nou dispensari. Confiem que l'Ajuntament, encara que no sigui més que seguir l'activitat del senyor Pich, sabrà complir amb son deure.

El senyor Pich donarà les oportunes ordres per a que aquelles prosequen i recomanarà a la Comissió de Governació que senyali més aviat millor la consignació necessària per comprar els materials que's presen per a aquest establiment.

De l'alcaldia

El senyor Pich ha visitat al senyor Foronda recomanant-li la continuació del tramvia d'Horta fins a la plaça de la Iglesia de dita barriada, proment el senyor Foronda realitzar tan aiat com sigui possible aquell projecte.

Dia senyors, amb un comissió de propietaris, visitaren la plaça d'Espanya i carretera de la Bordeja, per on passarà un tramvia que terminaria a Coll-Blanc, proment el senyor Foronda que els dilluns començaran les obres de col·locació de rails.

Ahr al matí el senyor Pich presenciat el començ de l'urbanització de la gran via A. troç comprés entre la Plaça de l'Angel fins al carrer de l'Escolta.

De varies brigades s'ha refés en una composta d'un gran nombre d'obres amb objecte d'acabar abans dita urbanització.

El districte teneor

El digno tinent d'alcalde del districte teneor nostre distingit amic del Sr. Vidal i Valls darrerament ha dictat varies disposicions fonamentades amb perfecte notí de la realitat i de acord amb les necessitats d'aquell important districte de la ciutat.

Fels molt temps que la plaça de l'Angel s'havia convertit en lloc d'operacions de arrencar-cabres, vendors ambulants, etc. Les queixes del veínat no s'acabaven, fins que'l senyor Vidal i Valls ha volgut acabar de socarrar l'intolerable abans. A l'efecte ha donat ordres severes als agents del Municipi per que no permetin estacionar-se en aquella transida plaça al cap dels essentals industrials que constitueixen un destorb a la pla pública, enfiteñint-la ostensiblement.

Una altra disposició encertada es la prohibició ordenada als quefes de la guardia municipal i urbana de que els remats de cabres que circulen pels carrers deixin que pugin ni poc ni molt per les aceres molestant com fins ara passava als transeüts i en particular a les senyores.

També ha ordenat el tinent d'alcalde del districte teneor que's prohibeixi la circulació per les Rambles dels omes-anuncis rellant els permisos així que aquests tingan de renovar-se a fi de semestre.

Finalment se proposa evitar el senyor Vidal i Valls la venda ambulante de flors a la Rambla dels Estudis per les repetides baralles que han ocorregut entre les floristes i per les molesties que aquestes ocasionen a la plaça importantíssima pregonant la seva mercaderia.

Totes aquestes disposicions, han sigut dictades, cominant als seus contraventors amb les multes corresponents que senyalen les ordenances municipals.

Centre Cotoner de Barcelona

Informació: CENTRE ALGODONERIS DE BARCELONA

COTONS

LIVE: 1913-15 maig

Anterior	Tauca	Ore	1.º	2.º	3.º	4.º	5.º	6.º	7.º	8.º	9.º	10.º
Disponible.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Abri-Maig.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Juny-Juli.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Agost-Setembre.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Octubre-Novembre.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Desembre-Janer.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Febrer-Març.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42
Març-Abril.....	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42	7.42

Disponible.....

Abri-Maig.....

Juny-Juli.....

Agost-Setembre.....

Octubre-Novembre.....

Desembre-Janer.....

Febrer-Març.....

Març-Abril.....

Disponible.....

Abri-Maig.....

Juny-Juli.....

Agost-Setembre.....

Octubre-Novembre.....

Desembre-Janer.....

Febrer-Març.....

Març-Abril.....

